

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: J. K., narozený dne X,
bytem X,
proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí, IČ 00551023,
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 00 Praha,

o žalobě ze dne 8.6.2022 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.5.2022, č. j. MPSV-2022/54460-421/1,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR - krajská pobočka v Karlových Varech (dále jen „úřad práce“) č.j.: SOA-517/2022-XG, ze dne 25.2.2022, kterým byl odvolatel podle § 30 odst. 2 písm. f) a odst. 3 a ust. § 31 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání ode dne 26.1.2022 z důvodu maření součinnosti s úřadem práce.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

2. Žalobce v žalobě namítal, že součinnost s úřadem práce nemařil. Úřad práce tvrdí, že se měl žalobce dostavit na úřad práce v termínu 26.1.2022 v 8 hod deset minut, tak proč podle žalobce mu úřednice řekla, že si má napsat termín návštěvy 26.2.2022 v 8 hod deset minut a hodina se nepočítá. Právní otázka není, že žalobce se nedostavil, nýbrž proč úřednice dala dva termíny slovně a písemně. Už se mu to stalo, že úřednice dala dva termíny, jenže se opravila. Rozhodnutí odvolacího orgánu odmítá, jelikož Ministerstvo by mělo vědět skutečné jednání úředníků, což je diskriminační a v rozporu se zásadami, zejména s ust. § 4 správního řádu. Termín, co žalobci byl řečen ústně, byl podle něho termín 26.2.2022. Žalobce tvrdil, že v rozhodnutí je napsáno několik kauz Nejvyššího správního soudu, co s touto věcí nemají nic společného. Žalobci byly dány dva termíny, jeden slovně (zapsáno v kartičce), druhý v protokolu, do protokolu žalobce napsal, že s termínem souhlasí, myšleno termín v kartičce. Před úkonem, a to je oprava dvojky v kartičce, jelikož nebyla vidět, kartičku měl v ruce s připomínkami, co nejde vidět, úřednice ÚP Sokolov.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že dne 3.11.2020 byla úřadu práce prostřednictvím provozovatele poštovních služeb doručena žádost žalobce o zprostředkování zaměstnání, na základě které byl žalobce zařazen do evidence uchazečů o zaměstnání ode dne 1.11.2020, v souladu s ust. § 26 odst. 1 věty druhé zákona o zaměstnanosti. V přípisu ze dne 9.11.2020, který byl žalobci doručen dne 12.11.2020, úřad práce žalobce zejména seznámil se zařazením do evidence uchazečů o zaměstnání a k tomuto přípisu přiložil mj. „Základní poučení uchazeče o zaměstnání“ platné ode dne 14.4.2020 a „Dodatek k základnímu poučení“. Při jednání na úřadu práce dne 22.11.2021 byl žalobci stanoven termín za účelem zprostředkování zaměstnání dne 26.1.2022 v 8:10 hodin, jak vyplývá ze záznamu z jednání s uchazečem o zaměstnání, který žalobce opatřil svým podpisem. Do tohoto záznamu žalobce napsal, že nesouhlasí s formou záznamu, s termínem souhlasí. Svým podpisem žalobce stvrdil převzetí tohoto záznamu zjednání. Žalobce se na úřad práce ve stanoveném termínu dne 26.1.2022 v 8:10 hodin nedostavil. Dne 16.2.2022 úřad práce zahájil s žalobcem správní řízení ve věci vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání pro maření součinnosti s úřadem práce bez vážného důvodu dle ust. § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti. Žalobce se dostavil na úřad práce dne 21.2.2022. Do protokolu o ústním podání žalobce uvedl, že dne 26.1.2022 v 8:10 hodin se nedostavil na úřad práce z důvodu, že vychází z toho, co má napsané v kartičce (průkazu uchazeče o zaměstnání). Žalobce uvedl, že poslední návštěva na úřadu práce za účelem zprostředkování zaměstnání byla dne 22.11.2021 a u jednání vycházel z ust. § 4 správního řádu. Dále uvedl, že záznam z jednání ze dne převzal. Žalobce přiložil svůj průkaz uchazeče o zaměstnání, kdy poslední zaznamenaný termín se jeví tak, že byl přepsán s cílem vytvořit z něj datum 26.2.2022, a navíc se jedná o neúřední den (sobota). Ve vyjádření ze dne 20.2.2022 žalobce uvedl, že termín dává úřad, tak žalobce slyšel 26.2.2022. Žalobce vždy vychází z toho, co má napsáno v průkazu.
4. Dne 3.3.2022 vydal úřad práce rozhodnutí, jímž vyřadil žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání ode dne 26.1.2022 pro maření součinnosti s úřadem práce. Podle žalovaného vyplývá ze spisu, žalobce byl povinen dostavit se na úřad práce ve stanoveném termínu dne 26.1.2022 v 8:10 hodin, což nesplnil. S tímto termínem byl žalobce seznámen na úřadu práce dne 22.11.2021, kdy tento termín vzal na vědomí svým podpisem v záznamu z jednání s uchazečem o zaměstnání. Nelze pak přihlížet k žalobcem namítanému, že úřednice mu řekla, že si má napsat termín návštěvy 26.2.2022. v 8:10 hodin. Navíc žalobce záznam z jednání s uchazečem o zaměstnání, ve kterém je uveden termín stanovený na den 26.1.2022 v 8:10 hodin, měl ve své dispozici. Je na zodpovědnosti každého uchazeče o

zaměstnání, jak přistupuje ke svým povinnostem. V rozsudku ze dne 3.12.2015, č.j.: 7 Ads 268/2015 - 30, Nejvyšší správní soud, dovodil, že s ohledem na dalekosáhlé důsledky vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání musí úřad práce hledat proporcionalitu mezi těmito důsledky a závažností porušení povinnosti ze strany uchazeče o zaměstnání (respektive důvody, pro které povinnost porušil) a posuzování této proporcionality se musí promítnout do interpretace pojmu „vážný důvod“ a následně také do aplikace zákonných ustanovení na konkrétní případ. V dané věci není sporu o tom, že žalobce se na stanovený termín dne 26.1.2022 v 8:10 hodin nedostavil, od té doby úřad práce nijak nekontaktoval, reagoval až na převzaté oznámení o zahájení správního řízení, tvrdil, že se řídil záznamem v průkazu uchazeče o zaměstnání, ve kterém měl uveden termín 26.2.2022 v 8:10 hodin, přestože záznam zjednání s uchazečem o zaměstnání, ve kterém je uveden termín stanovený na den 26.1.2022 v 8:10 hodin, si žalobce převzal na úřadu práce dne 22.11.2021. Jakkoliv jsou námitky stran průkazu uchazeče o zaměstnání pro posouzení dané věci bez právního významu, když tento průkaz, do kterého si mohou uchazeči sami zapisovat termín dalšího stanoveného jednání na úřadu práce, poskytuje úřad práce uchazečům o zaměstnání nad rámec svých povinností, nelze nezmínit, že poslední zápis data v žalobcově průkazu uchazeče o zaměstnání se jeví tak, že toto bylo přepsáno s cílem vytvořit z něj datum 26.2.2022. které připadlo na sobotu. Žalovaný má za to, že takovéto jednání žalobce vykazuje znaky maření součinnosti s úřadem práce. Žalobce mařil součinnost s úřadem práce tím, že se nedostavil na úřad práce ve stanoveném termínu dne 26.1.2022. Jelikož žalobce pro svou absenci nedoložil ve správním řízení vážný důvod, neměl úřad práce jinou možnost, než vydat rozhodnutí o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání. Ze spisu nevyplývá, že by oprávněné úřední osoby jednaly s žalobcem nestandardně. Žalovaný neshledal v postupu úřadu práce ani v jednání oprávněných úředních osob nesprávný úřední postup nebo nevhodné chování úředních osob. Podle žalovaného nebylo prokázáno, že by žalobci svědčil vážný důvod ve smyslu ust. § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti, pro který se nedostavil na úřad práce ve stanoveném termínu dne 26.1.2022 v 8:10 hodin.

5. Žalobu soud neshledal důvodnou.
6. Ze správního spisu vyplývá, že z jednání na úřadu práce byl se žalobcem sepsán záznam dne 22.11.2021, přičemž další v něm stanovený termín za účelem zprostředkování zaměstnání byl napsaný na den 26.1.2022 v 8:10 hodin. Na záznamu je dále uvedeno, že uchazeč o zaměstnání stvrzuje svým podpisem převzetí záznamu z jednání. Žalobce se tam písemně vyjádřil – nesouhlasím s formou záznamu, s termínem souhlasím, a podepsal to. Jelikož se v uvedený termín nedostavil, bylo zahájeno správní řízení o možném vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání. Žalobce se dostavil poté, co převzal oznámení o zahájení řízení, a uvedl, že 26.1.2022 se nedostavil proto, že vychází z toho, co má napsané v kartičce.
7. Následovalo prvostupňové rozhodnutí o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání podle § 30 odst. 2 písm. f) a odst. 3 a § 31 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve kterém se konstatuje, že žalobcem uváděný důvod nelze akceptovat jako důvod vážný podle § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti. Se stanoveným termínem byl žalobce prokazatelně písemně seznámen při jednání na úřadu dne 22.11.2021, což stvrdil svým podpisem do záznamu, do něho sám doplnil, že s termínem souhlasí. Zároveň svým podpisem stvrdil převzetí záznamu. Tento způsob informování uchazeče o zaměstnání užívá úřad práce proto, aby bylo stanovení termínu prokazatelné. Úřad práce předpokládá,

že je ze strany uchazeče věnována pozornost písemnému záznamu, který podepisoval, a který ukazuje termín jasně a čitelně. Občan, který je na základě své žádosti o zprostředkování zaměstnání zařazen do evidence uchazečů o zaměstnání, nabývá tímto okamžikem práv a dobrovolně přijímá povinnosti uchazeče o zaměstnání. Znat přesné datum příští schůzky na úřadu práce je zřejmým předpokladem možnosti se v daném termínu se dostavit. Je povinností uchazeče, aby zvolil a realizoval sobě vyhovující způsob, jímž zajistí řádně a včas potřebnou součinnost při dostavování se na úřad práce za účelem zprostředkování zaměstnání v předem stanoveném termínu a čase. Je potřeba zápisu, ale i způsobu zapamatování si stanoveného termínu jednání na úřadu za účelem zprostředkování zaměstnání věnovat náležitou pozornost, aby mohl být naplněn hlavní smysl evidence, tedy zprostředkování zaměstnání. Je tedy čistě na osobní volbě uchazeče o zaměstnání, jakou zvolí formu, aby si den termínu návštěvy bezpečně zafixoval. Nelze tedy přihlížet k námitce, že vychází jen z toho, co má v průkazce uchazeče. Průkaz je pouze pomocným dokladem, který má za cíl usnadnit uchazečům orientaci v termínech návštěv na úřadu, ale je čistě na každém uchazeči, jaký zvolí způsob zapamatování si termínů návštěvy. Nedostavení se na úřad práce ve stanoveném termínu je omluvitelné jen, stalo-li se tak ze zvláštních důvodů vymezených v § 5 písm. c) zákona. K tomu, že měl žalobce v prezenčním lístku další termín návštěvy 26.2.2022, který připadá na sobotu, a záznamu z jednání nepřikládá žádný zřetel, ačkoliv je zde jasně napsáno datum 26.1.2022, nemůže úřad práce přihlídnout jako k důvodu vážnému.

8. V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný připomněl, že žalobce byl se stanoveným termínem jednání 26.1.2022 seznámen na úřadu práce dne 22.11.2021, když tento termín vzal na vědomí svým podpisem v záznamu o jednání. Nelze pak přihlížet k tomu, že tvrdí, že se nedostavil proto, že vychází z termínu na průkazu uchazeče o zaměstnání a že mu bylo ústně sděleno, že příští termín je dne 26.2.2022, který si zapsal do průkazu, a že o termínu 26.1.2022 nebylo ani slovo. Je na uchazeči, jak si stanovený termín, se kterým byl prokazatelně řádně seznámen, zaznamená či zapamatuje, aby se v termínu dostavil a splnil svou povinnost uchazeče o zaměstnání. Navíc záznam z jednání převzal a potvrdil toto podpisem. Žalovaný v napadeném rozhodnutí poukázal například na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9.7.2014 č. j. 5 Ads 42/2014 – 19, podle něhož pokud důvodem nedostavení se ve stanovený termín byl omyl, respektive zapomenutí schůzky, nemůže to být bráno v potaz bez ohledu na ostatní skutečnosti uváděné žalobcem, zejména ohledně jeho zdravotního stavu. Takto izolovaně by se opomenutí jevilo jako pouhá nepozornost, která by nebyla vážným důvodem podle § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti, ale nemohou být jednotlivé skutečnosti takto posuzovány, musí být chápány v souvislosti s ostatními okolnostmi. Předmětné opomenutí žalobce tak musí být interpretováno v souvislosti s ostatními skutečnostmi, které vyšly najevo. V daném případě podle žalovaného žalobce neuváděl žádné skutečnosti, které by byly posouzeny jako vážný důvod podle § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti. Žalobce uváděl, že vychází z toho, co má napsané v průkazu, kde bylo uvedeno 26.2.2022. Z toho vyjádření plyne, že nevěnoval zápisu v záznamu z jednání, kde měl zapsán termín 26.1.2022, patřičnou pozornost. Pouhá nepozornost jako vážný důvod posouzena být nemůže, dle judikatury Nejvyššího správního soudu, např. rozsudku č.j. 5 Ads 42/2014 - 19 ze dne 9.7.2014 nebo dle rozsudku č.j. 4 Ads 161/2008 - 107 ze dne 30.3.2009. Nad rámec svých povinností poskytuje úřad práce uchazečům pomůcku pro lepší zapamatování si stanovených povinností, a to průkaz uchazeče o zaměstnání, do kterého si mohou sami zapisovat termín dalšího jednání. Jelikož úřad práce nemá povinnost průkaz vydávat, jsou

námítky stran průkazu bez právního významu. Nadto poslední zápis v průkazu se jeví tak, že byl přepsán s cílem vytvořit z něj datum 26.2.2022, toto datum však připadalo na sobotu. Ze spisu nebylo shledáno, že by oprávněné úřední osoby jednaly s žalobcem nestandardně. Žalobce nesplnil svoji povinnosti uchazeče o zaměstnání, kdy se nedostavil ve stanoveném termínu na úřad práce, o čemž byl řádně poučen a v případě neprokázání vážného důvodu s tímto zákon spojuje následek ve formě vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání, přičemž není na zvážení úřadu práce, zda k tomuto kroku přistoupí či nikoliv.

9. Podle § 31 písm. c) zákona o zaměstnanosti uchazeč o zaměstnání má součinnost s krajskou pobočkou Úřadu práce, jestliže se nedostaví na krajskou pobočku Úřadu práce ve stanoveném termínu bez vážných důvodů (ust. § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti).
10. Žalobce v žalobě namítá, že mu úřednice ústně řekla termín další návštěvy úřadu práce dne 26.1.2022 a že toto datum si zapsal do průkazu uchazeče o zaměstnání a řídil se jím, proto podle jeho názoru součinnost s úřadem práce nemařil. Tuto námitku soud neshledal důvodnou, neboť v **§ 5 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti** jsou taxativním způsobem vyjmenovány tzv. vážné důvody pro účely tohoto zákona. Těmito důvody se rozumí důvody spočívající v
 1. nezbytné osobní péči o dítě ve věku do 4 let,
 2. nezbytné osobní péči o fyzickou osobu, která se podle zvláštního právního předpisu považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost), ve stupni III (těžká závislost) nebo ve stupni IV (úplná závislost), pokud s uchazečem o zaměstnání trvale žije a společně uhrazují náklady na své potřeby; tyto podmínky se nevyžadují, jde-li o osobu, která se pro účely důchodového pojištění považuje za osobu blízkou,
 3. docházce dítěte do předškolního zařízení a povinné školní docházce dítěte,
 4. místě výkonu nebo povaze zaměstnání druhého manžela nebo registrovaného partnera,
 5. okamžitým zrušením pracovního poměru zaměstnancem podle § 56 zákoníku práce,
 6. zdravotních důvodech, které podle lékařského posudku brání vykonávat zaměstnání nebo plnit povinnost součinnosti s Úřadem práce - krajskou pobočkou Úřadu práce a pobočkou Úřadu práce pro hlavní město Prahu (dále jen „krajská pobočka Úřadu práce“) při zprostředkování zaměstnání, nebo
 7. jiných vážných osobních důvodech, například etických, mravních či náboženských, nebo důvodech hodných zvláštního zřetele.
11. Z výše uvedeného vyplývá, že mezi vážné důvody, jimiž lze omluvit neúčast na úřadu práce ve stanoveném termínu, nelze podřadit důvod uváděný žalobcem.
12. Vážným důvodem ve smyslu výše cit. ust. § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti nemůže podle názoru soudu být odlišné datum zapsané v průkazu uchazeče o zaměstnání či sdělené ústně úřednicí (jak tvrdí žalobce) za situace, kdy jednoznačně byl termín nového setkání zapsán do záznamu o předchozím jednání a žalobce s tímto termínem vyslovil souhlas a stvrdil to svým podpisem.
13. Datum uvedené v záznamu o jednání ze dne 22.11.2022, který žalobce osobně převzal, stvrdil svým podpisem a výslovně do něho uvedl, že s termínem 26.1.2022 souhlasí, je nutno v daném případě považovat za rozhodné s tím, že žalobce byl s tímto termínem dostatečně seznámen.
14. Jelikož je z podkladů zřejmé, že žalobce byl předem dostatečně písemně informován o další schůzce zápisem v záznamu o jednání 22.11.2022, který měl žalobce ve své dispozici,

nedošlo podle názoru soudu k porušení § 4 správního řádu, který stanoví správním orgánům povinnost přiměřeného poučení účastníků řízení.

15. Následné nedostavení se v tomto termínu na úřad práce bez předchozí omluvy vč. sdělení důvodu tudíž správní orgány správně vyhodnotily jako nedostavení se bez vážného důvodu.
16. Žalobce si zřejmě v daném případě omylem zafixoval jiný termín, který si zapsal a následně přečetl ve svém průkazu, avšak okolnost, že dne 26.2.2022 byla sobota, nad rámec uvedeného, také nasvědčuje tomu, že tento termín nemohl být mezi žalobcem a úřadem práce reálně dohodnut.
17. Na základě vyložených úvah soud pro nadbytečnost zamítl návrhy žalobce na výsledky svědků – pracovníků Úřadu práce v Sokolově I. K., K. K., J. B., B. K., paní B. a paní G., neboť skutkový stav byl zjištěn v dostatečném rozsahu na základě předložených důkazů. Zejména ze záznamu o jednání ze dne 22.11.2022 a z žalobcova průkazu uchazeče o zaměstnání vyplývají všechny skutečnosti potřebné pro vydání rozhodnutí bez důvodných pochybností.
18. Podle názoru zdejšího soudu lze na daný případ aplikovat rozsudky Nejvyššího správního soudu zmíněné správními orgány v jejich rozhodnutích, neboť stejně jako např. ve výše zmíněném rozsudku NSS ze dne 9.7.2014 č. j. 5 Ads 42/2014 – 19, i v případě žalobce důvodem jeho nedostavení se na úřad práce 26.1.2022 byl zřejmě omyl účastníka, tj. jistá nepozornost ohledně data příštího setkání. Takový omyl však není považován za vážný důvod podle § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti, tudíž podmínky pro vyřazení uchazeče z evidence v daném případě naplněny byly.
19. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
20. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 7. listopadu 2022

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně